

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. V.**, zastoupené JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem, se sídlem Bašty 8, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2006, č. j. 33 Cad 56/2006 - 22,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2856 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce JUDr. Ing. Lukáše Prudila, Ph.D., se sídlem Bašty 8, Brno.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2006, č. j. 33 Cad 56/2006 - 22, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2006, č. X, jímž stěžovatelce žalovaná přiznala starobní důchod od 5. 1. 2004 podle ustanovení § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a podle čl. 11 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení (publikována pod č. 228/1993 Sb.) ve výši 2451 Kč měsíčně.

Dne 15. 4. 2009 bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu stěžovatelčino podání, z něhož vyplývá vůle stěžovatelky vzít svoji kasační stížnost zpět, protože žalovaná v průběhu řízení o kasační stížnosti plně uspokojila stěžovatelčiny nároky.

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Vzala-li tedy stěžovatelka zmíněným přípisem výslovně svoji kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. V případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Ze spisu je zřejmé, že náklady řízení stěžovatelky spočívaly v nákladech právního zastoupení. O výši těchto nákladů proto Nejvyšší správní soud za přiměřeného použití ustanovení § 151 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu činí tarifní hodnota ve věcech důchodového pojištění částku 1000 Kč. Za jeden úkon právní služby pak podle § 7 bodu 2. advokátního tarifu při této tarifní hodnotě náleží 500 Kč. Ze spisu vyplývá, že zástupce stěžovatelky učinil ve věci tři úkony právní služby ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 advokátního tarifu, za což mu náleží odměna ve výši 1500 Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náleží zástupci stěžovatelky rovněž paušální náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč. Celkem tedy náleží zástupci stěžovatelky odměna ve výši 2400 Kč. Tu je ještě nutno zvýšit o částku daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce stěžovatelky povinen odvést, tj. o 456 Kč. Celkem tedy Nejvyšší správní soud na nákladech právního zastoupení přiznal stěžovatelce náhradu nákladů řízení ve výši 2856 Kč. Pro vyplacení této náhrady stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu